

JULIA HENRIETTE KAKUCS

Strigătul jacarandei

te voi aștepta aici în umbra jacarandei
până ce seara îi va fura culoarea
mireasma ei mă va învălui
în mii de promisiuni
și mă voi plimba
pe căi violete
neliniștită
în visele
mele
aud
pașii
felinelor
ahtiate după
sângele și viața
copiilor mei și ai tăi
trăim sub secera lunei
ce ne rănește cu ploi de așchii
destrămând liniștea născută din iluzii
unită cu trunchiul copacului îmi simt rădăcinile
sunt puternică alături de tine în îmbrățișarea noastră
doar ochii îmi sunt inundați de lacrimile purpurii ale istoriei
în timp ce caut înfrigurată fără încetare prezența organistului
răsună în cer sunetul suierător prin florile tubulare ale jacarandei
pace pace pace pace pace pace pace pace pace pace pace pace pace pace

Ploaie de primăvară

când
pe geamul umed al nopții
picăturile saltă

te-aștept

când
lacrimile copacilor
tăcerea ne-o iartă

te-aștept

când
șuroaiele cerului
adânc în noi respiră
în timp ce ochii umezi
ai norilor se miră

te-aștept
te-aștept
în gând
cântul ploii
ascultând

când

când

când

când

când

Vocea ta

Pianul tace

Pierdute
răsună încă
sunete răzlețe
amintind Nocturnele

Ecoul vocii tale
suspina în mine

murmură
șoapte în acorduri minore

cuvinte ascunse
în trandafiri

serenada ta

Ceață

Când într-o zi
nu vom mai fi
acei ce suntem,

când într-o zi
va adormi
tot ce gândim,

când într-o zi
pierduți în ceață
ne-am cuprinde,
fiindu-ne doar dorul
ce-l simțim,

când sub un voal
ne va apare viața,
eu voi trăi și-atunci un vis, iubind
fără să-ți uit privirea, ce mi-e dragă
și numele-ți ce-l cânt mereu în gând.

Te voi purta și-atunci ascuns în mine.
Vei fi tăcerea mea, tot ce-am iubit.
În bezna grea, ce fără zgomot vine
- crezând ca ea de-acum ne-a biruit -
în palme îți voi ține strâns obrazul
și-l voi lipi de-al meu mereu, mereu.

Mereu...
vei fi o tainică
lumină,

vei fi
lumina
zâmbetului meu.

Un cer de întrebări

Deasupra mea e un cer de întrebări,
ce își trimite solii-ndepărtare,
înaripate umbreluțe, care
sunt în căutarea unei sărutări.

Captivă rătăcește-n vânt mirarea,
nedumerirea unui gând speriat,
ce-n largul mării ancorat
își cântă ostenit chemarea.

Purtați de briza unui ceas anume,
ne regăsim în mii de pădăii
și lângă mine îmi doresc să fii,
- să îmi șoptești și să îmi spui pe nume -
cu vocea noastră, alungând uitarea,
tu fiind răspunsul, eu... doar întrebarea...

Tango

(staccato)

pas cu pas
în ritm
de dans
te-apropii
strâns
de mine

de dor
înfrânt
 trăiești
un gând
ce din adâncu-ți
vine

mă vezi
mă simți
pe-acest parchet
și ochii mei
te ard

(legato)

îmi iei suflarea
când șoptești
al nopții mele
bard

Ploaia din mine

m-am dăruit ție
asemeni picăturilor
de ploaie
pământului

m-am prelins
pe corpul tău
umezindu-ți
buzele

în ochii mei
se adună
privindu-te
ploaia din mine

Umbre

Întinși
în nisipul fierbinte
al gândurilor ascunse
rămânem
pierduți în dorințe...
două umbre
ce nu se vor atinge
nicicând.

